

Inflexibles amb la llengua.

Catalunya | 08-02-2007 | 11:09

Aquests dies, Catalunya ha viscut una polèmica entorn de la llengua catalana i l'educació. Com se sap, el conflicte s'ha generat arran d'un nou intent del Govern espanyol de laminar les nostres competències en matèria educativa, les quals constitueixen un dels pilars fonamentals del nostre autogovern. En concret, el Ministeri d'Educació pretén dictar des de Madrid una bateria de mesures de caràcter educatiu, una de les quals seria la implantació obligatòria d'una tercera hora de llengua espanyola.

Això suposa un atac frontal al sistema educatiu català i amenaça a polititzar una qüestió que, a casa nostra, gaudeix d'un consens amplíssim que garanteix la convivència entre els vells i els nous catalans. És per això que Esquerra ha reaccionat amb fermesa, però també amb serenitat, i el Govern presentarà un conflicte positiu de competències davant del Tribunal Constitucional (TC). Més encara, el nostre partit ha reaccionat sense vacil·lar dins i fora del Govern, fet que ha eliminat les reticències que alguns tenien a presentar recurs per no causar problemes al govern de Madrid. Esquerra tampoc no és partidària de posar pals a les rodes de ningú, però hi ha qüestions fonamentals davant les quals la prudència no ens pot fer traïdors.

Aquest tema, però, ens ha de fer estar alerta davant un possible escenari de futur. Ens referim a la possibilitat, ben real, que el TC comenci a tombar sistemàticament els recursos de la Generalitat. Aquest escenari és cada vegada més factible, vista la politització creixent que estan patint els òrgans judicials de l'Estat espanyol. La divisió de magistrats entre conservadors i progressistes, uns conceptes ja assumits per la classe política i mediàtica, és un símptoma nefast d'un deteriorament de la necessària imparcialitat de la Justícia.

El pitjor que podria passar, però, fora que un TC controlat pel PP no tombés l'Estatut en allò fonamental, sinó que agafés la via del mig. I quina és aquesta via? Doncs fer una sentència interpretativa; és a dir, establir que els articles són constitucionals sempre que s'apliquin a partir de la interpretació que en faci el TC. És més, si s'encotilla la interpretació conceptual de l'Estatut ja no en quedarà res, de substancial. Perquè el finançament, les inversions de l'Estat i el traspàs de l'aeroport ja van quedar reduïts a zero en el seu dia amb el pacte entre Artur Mas i Zapatero. O sigui que una part la vam perdre en aquest pacte i el poc que en queda el podríem hipotecar en el futur.

A fi de comptes, però, aquells que hem estat independentistes de primera hora no descobrim res de nou. És, senzillament, una nova constatació que l'Estat espanyol va mutant segons les circumstàncies per evitar la seva conversió en un autèntic estat federal. I ja ho vam dir en el seu dia: si l'estació 'federal' no arriba, haurem de posar proa cap a l'estació 'independència'.

Fuente: Loste

Autor: Loste